

NR. 163/02.05.2015

REZOLUȚIE

Asociația Magistratilor din România (AMR) a adoptat, urmare a lucrărilor Conferinței Naționale desfășurate în perioada 24-25 aprilie 2015 la Palatul Parlamentului, București, o Rezoluție ce reține în esență următoarele:

Independența justiției este temelia statului de drept, iar magistrații au dreptul și totodată responsabilitatea consolidării acesteia. Garantarea unui statut de independență deplină a magistratilor, atât a judecătorilor, cât mai ales a procurorilor, trebuie să reprezinte un obiectiv al activității lor, confirmat prin lege.

Mentținerea procurorului în sfera de influență a puterii executive a dat naștere, mai ales în ultima vreme, unei suspiciuni de lipsă de imparțialitate, care a afectat imaginea magistraturii, în ansamblul său.

Deși CEDO a menționat, începând cu pronunțarea cauzei Vasilescu împotriva României (1998) că procurorul nu este magistrat, din cauză că nu prezintă garanții de independență în raport cu puterea executivă, datorită controlului ierarhic și autorității ministrului justiției, exercitate în ceea ce privește activitatea sa, Constituția României reține această neconcordanță în cuprinsul art. 132, dispoziții ce se impun a fi modificate la următoarea revizuire a Constituției.

Magistrații au obligația de exercitare a funcției judiciare în mod independent, imparțial, cu bună credință, în baza legii și a propriei conștiințe, pe baza aprecierii probelor, fără a permite niciun amestec străin, indiferent de la cine ar proveni acesta sau în baza cărui argument s-ar fundamenta, cu respectarea tuturor profesiilor juridice, potrivit reglementărilor naționale și internaționale existente, dar și a celor care vor fi asumate în viitor.

Magistrații au obligația de a respecta și promova în orice litigiu, indiferent de natura acestuia, principiul egalității armelor, raporturile dintre judecător, procuror și avocat fiind necesare a fi regândite, astfel încât

Încrederea în justiție să fie pe deplin consolidată, printr-o corectă poziționare a celor trei categorii profesionale în algoritmul actului de justiție.

Prin întreaga lor activitate magistrații trebuie să respecte, fără nicio discriminare, drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor, respingând orice încercare de promovarea a degradării umane, iar atunci când hotărăsc asupra vieții, libertății, drepturilor, îndatoririlor, proprietății au obligația legală de a respecta prezumția de nevinovăție, precum și dreptul de acces al fiecăruia la o instanță competentă, instituită prin lege, independentă și imparțială.

Soluțiile adoptate de instanțe nu pot face obiectul criticilor, cu excepția celor reținute în motivarea hotărârilor adoptate cu ocazia controlului judecătoresc exercitat potrivit reglementărilor legale, în vigoare. Orice situație contrară poate fi considerată, în urma unei analize amănunțite, obiective o afectare și, prin urmare o atingere a independenței instanțelor.

Magistrații sunt preocupați de derularea unui proiect viabil de unificare a practicii judiciare la nivel național, indiferent de instanță, solicitând concursul real, sincer al tuturor factorilor cu putere de decizie în adoptarea unei astfel de soluții, în cel mai scurt timp.

Magistrații au dreptul, dar și obligația de a se preocupa să garanteze realizarea unui act de justiție de calitate, prin toată activitatea desfășurată, indiferent de etapele parcurse. Sistemul judiciar trebuie să asigure magistraților toate condițiile necesare pentru derularea unei activități judiciare eficiente, reținând în sarcina fiecăruia un volum de activitate rezonabil, stabilit prin lege. De aceea, Consiliului Superior al Magistraturii i se solicită să finalizeze, în cel mai scurt timp, programul care are ca scop stabilirea unui volum optim de muncă al magistraților, întrucât numai în raport de acesta poate fi identificată și o corectă schemă de personal.

O reală independență a justiției presupune și o independență financiară. Un act de justiție de calitate impune nu doar eforturi umane, pe care judecătorii și procurorii le fac în mod constant, dar și o finanțare realistă, prin alocarea de spații corespunzătoare pentru instanțe și parchete, prin dimensionare unei corecte schemei de personal care să susțină volumul de activitate, în dinamica lui.

Celelalte două puteri ale statului, legislativă și executivă, au îndatorirea de a asigura toate condițiile materiale, financiare și legale pentru desfășurarea în condiții normale a activității sistemului judiciar, acordând o importanță egală atât activităților premergătoare, dar și celor care vor

conduce, în final, la înfăptuirea unui act de judecată de înaltă calitate, într-un termen previzibil, rezonabil, prin mecanisme care să garanteze o independență reală a sistemului, într-o acțiune responsabilă, asumată de toate puterile statului. Eforturile bugetare nu mai pot fi cenzurate de clasa politică, ele trebuie stabilite cu realism și responsabilitate.

Indiferent de structura politică, existentă la un moment dat, o independență reală a justiției nu este posibilă fără o asumare publică și deci o garantare a acesteia și de către celelalte două puteri, relația dintre puterile statului fiind caracterizată prin separație, echilibrul și cooperare loială, în cadrul democrației constituționale.

O justiție puternică înseamnă o justiție respectată, iar respectul se impune și prin soluționarea dosarelor într-un termen rezonabil, în mod unitar și cu o solidă argumentare în fapt și în drept. Dacă volumul optim de activitate al magistratului nu va fi stabilit, date fiind inflația legislativă și modificările continue ale acesteia, justiția nu își va putea îndeplini menirea. Agravarea răspunderii magistraților în aceste condiții nu reprezintă decât un paliativ, din moment ce problemele sistemice nu sunt rezolvate de către cei cărora le revine această responsabilitate.

Întărirea încrederii societății în sistemul judiciar reprezintă un obiectiv al fiecărui magistrat care, prin activitatea sa, trebuie să dovedească o lipsă a prejudecăților, dar și o preocupare permanentă de a dobândi, menține și spori un înalt nivel de cunoștințe profesionale, precum și o consolidare a carierei sale având drept mijloc numai competența și calitățile profesionale și personale necesare pentru îndeplinirea îndatoririlor profesiei.

La rândul lui, Consiliul Superior al Magistraturii, în calitate de garant al independenței justiției, trebuie să se responsabilizeze în îndeplinirea atribuțiilor sale, prin realizarea unui plan de acțiune anual, să treacă la soluționarea treptată a inadvertențelor ce produc ineficiență și să acționeze transparent, prin adoptarea propriilor decizii, prin vot deschis. Inechitățile sistemului, păstrate și adâncite de mulți ani, lipsa unei preocupări reale pentru înlăturarea lor, frâng în primul rând încrederea celor chemați să înfăptuiască justiția.

Asociația Magistraților din România își exprimă convingerea că aceste deziderate, exprimate în cadrul Conferinței pe care a organizat-o, alături de actori importanți ai lumii juridice românești, Uniunea Juriștilor din România - Publicațiile „Dreptul”, Academia Română - Institutul de Cercetări Juridice „Acad. Andrei Rădulescu” și Comisia Juridică, de disciplină și imunități a

Camerei Deputaților, își vor găsi ecoul și vor fi susținute de celelalte două puteri în stat, inclusiv prin adoptarea de modificări legislative care să fie transpuse în practică, pentru că numai astfel, puterea judecătorească își va găsi echilibrul alături de celelalte puteri ale statului.

Dacă obiectivele enunțate mai sus, cu valoare de principiu, vor fi asimilate integral, atât de sistemul judiciar dar și de către toți ceilalți factori cu putere de decizie pentru destinul justiției românești, abia atunci putem afirma că suntem cu adevărat într-o epocă în care întreaga viață socială este guvernată de lege.

**Președintele Asociației Magistraților din România
Judecător Gabriela Baltag**

